

عنوان مقاله:

بررسی اثرات زیست محیطی مزارع پرورش ماهی بر کیفیت آب رودخانه زاینده رود

محل انتشار:

دومین کنفرانس برنامه ریزی و مدیریت محیط زیست (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

فرزانه زارع زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت، برنامه ریزی و آموزش محیط زیست، دانشکده

مهدی خسروی - دانش آموخته کارشناسی ارشد عمران آب و فاضلاب، دانشگاه صنعت آب و برق شهید

خلاصه مقاله:

رودخانه ها از منابع حیاتی آب شیرین جهت استفاده در امور کشاورزی، شرب و صنعت به شمار می روند و هرگونه عامل استرس زا و آلاینده که آشفته گی و دگرگونی را بر بدنه محیط آبی وارد سازد، بر کیفیت آب اثر گذاشته و بسته به نوع عامل آلاینده، ویژگی های فیزیکی شیمیایی و زیستی آب را دچار تغییر می کنند. بهره گیری از منابع طبیعی تا حد تحمل محیط زیست، آسیب جبران ناپذیری به اکوسیستم وارد نمی کند اما باعث تغییراتی در آن می شود. یکی از منابع آلودگی در-رودخانه ها، تخلیه پساب حاصل از مزارع پرورش ماهی است که سبب کاهش کیفیت آب در پایین دست رودخانه می گردد. رودخانه زاینده رود به عنوان بزرگترین و مهمترین رودخانه مرکزی ایران و تأمین کننده آب آشامیدنی شهرهایی از جمله اصفهان بزرگ، یزد و کاشان دارای پتانسیل بالای -آبزی پروری می باشد به طوریکه 86 واحد پرورش ماهی قزل آلا با ظرفیت تولید بیش از 1500 تن ماهی در سال، رتبه هشتم کشوری در زمینه تولید ماهی قزل آلا را برای این استان به ارمغان آورده است. پساب آبزی پروری با افزایش غلظت مواد جامد معلق و مواد آلی محلول، کاهش سطح اکسیژن محلول، ایجاد حالت بی هوازی، افزایش غلظت نیترات و فسفات را به دنبال دارد. بنابراین مدیریت استقرار و کنترل کیفیت پساب آبزی پروری از اهمیت ویژه ای برخوردار است. بر همین اساس در این مقاله، به بررسی خصوصیات کمی و کیفی پساب خروجی مزارع پرورش ماهی به منظور بهینه سازی استقرار و فعالیت مزارع پرورش ماهی در حاشیه رودخانه زاینده رود جهت توسعه پایدار و کمینه نمودن مخاطرات زیست محیطی آبزی پروری پرداخته شده است.

کلمات کلیدی:

زاینده رود، پرورش ماهی، اثرات زیست محیطی، کیفیت آب، آلودگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/147736>

